

af den Flaadeafdeling, der ligger der, og denne Flaade er for saavidt situeret under gunstige Omstændigheder, som der fra dens Station vil være flere forskellige og temmelig langt fra hinanden liggende Udløbssteder, saaledes at den i en yderlig Grad vil være vanskelig at indeslutte. Skulde det være lykkeligvis at kaste en Styrke i Land, maa Flaaden naturligvis saavidt mulig søge at forulempe Fjendens Kommunikation mellem hans egne Kyster og det Punkt, hvor han har kastet sin Styrke i Land. Det maa forudsættes, at, er det først lykkeligvis Fjenden at komme i Land, har Flaaden lidt meget betydeligt Tab under Forsøget paa at hindre en saadan Landgang; men paa den anden Side er der den gunstige Omstændighed, at, er først Fjenden i Land, veed man omtrent, hvor hans Tilførselssted skal være, saa at der er Haab om, at Flaaden vil kunne bidrage til at forulempe hans Kommunikationer og derved forøge Chancerne for, at det kan lykkes Hæren at kaste Fjenden tilbage. De Klasser af Skibe, som jeg, efter hvad jeg her har anført, mener, at vi bør søge at skaffe os til Forsvar af vore Kyster, ere altsaa Pantserbatterier, kraftig armerede og altsaa begrænsede i Størrelse, endvidere hurtige, upantsrede Skibe med saa stærk Armering, som kan opnaas, i Forbindelse med saa stor Fart som mulig. Kanonbaade med pantserbrydende Skyts, hurtige Torpedobaade og mindre Skibe til Avispostjeneste, Bevogtning af Miner m. M., og foruden disse Skibe maa der, som nævnt, være enkelte, som have den nødvendige Seilskraft, som gjør dem skikke til overhøjt Fart, et Par mindre Korvetter og nogle Stonnerter til Stationsjeneste. Foruden saaledes at komme til Klarhed om, hvilke Klasser af Skibe man bør søge at komme i Besiddelse af, er det naturligvis ogsaa nødvendigt at komme til et Resultat om, hvor mange Skibe der bør være af hver Klasse. Det er jo tydeligt, at det ved Overveielser heraf er nødvendigt stærkt at holde de finansielle Betragtninger for Die; men paa den anden Side er det ogsaa givet, at man bør søge at faae en Flaade, som dog kan bidrage virksomt til Landets Forsvar. Jeg skal i saa Henseende erindre om, at i alle de tidligere Lovforslag, der ere fremsatte dels om Søværnets Ordning, dels om extraordinære Bevillinger til Forsvarsvæsenets Fremme, er det stadig forudsat, at Flaaden skulde have en temmelig betydelig Udvikling, og at dette er blevet erkjendt af begge Rigsdagens Thing, vil man kunne se af forskellige

Udvalgsbetænkninger og Afstemninger saavel her som i det andet Thing. Jeg er nu i saa Henseende kommen til et lignende Resultat, som forøvrigt ialtfald i alt Væsentligt stemmer med, hvad jeg engang ved en tidligere Leilighed har fremsat, at det maa antages, at, hvorvel det naturligvis maatte være ønskeligt i en Krig at søge at holde Flaaden samlet, kunne Omstændighederne dog gjøre det nødvendigt, at man maa dele den i to Dele, hvoraf den ene har Kjøbenhavn til Støttepunkt, den anden Storebelt. Det vil ved Overveielser af, hvor mange Skibe det kan være ønskeligt at have, være rigtigt at gaee ud fra det ugunstige Tilfælde, hvor man har været nødt til at dele Flaaden. Naar man altsaa saaledes skal have en Flaadeafdeling, saavel i Sundet som i Beltet, er jeg idetmindste af den Anskuelse, at man af Pantserbatterier i det Ringeste maa have 3 paa hvert Sted. Saadanne 3 Skibe ville da ogsaa danne en hensigtsmæssig taktisk Enhed. Deraf følger, at man altid burde have 6 Pantserbatterier i fuld krigsberebt Stand, altid rede til at løbe ud. For at dette skal være muligt, er det imidlertid nødvendigt, at man er i Besiddelse af nogle flere end netop 6, da naturligvis altid et af dem kan være under Reparation, kan have mindre gode Kjedler osv., saa at jeg antager, at det Antal Pantserbatterier, man bør være i Besiddelse af, bør være 8. Naar jeg nu nævner et saadant Tal, er det ikke min Mening dermed, at de alle 8 skulle være af Størrelse som „Selgoland“, hvilket ogsaa i lang Tid vilde forbyde sig af sig selv, idet vi som bekjendt ere i Besiddelse af forskellige nye, mere eller mindre brugbare Skibe af denne Art, men som ere en hel Del mindre. Jeg antager dernæst, at man af hurtige og stærkt armerede, upantsrede Rekognoscerings-skibe kunde lade sig nøie med 1 paa hvert Sted, altsaa ialt 2, idet den øvrige Rekognosceringsjeneste maatte kunne udføres med de hurtigste Postdampskibe og med private Dampere. Saadanne Rekognoscerings-skibe maatte imidlertid blive temmelig store; de maatte høre til dem, der i Lovforslagets § 2 ere kaldte større Skibe, og man er saaledes naaet til Tallet 10 større Skibe. De to resterende af de 12 burde efter min Mening være upantsrede Korvetter med lukkede Batterier, et Dvælseskib og et Skib til at sende over Oceanet, Skibe af den Art, hvoraf det iaar paa Finantslovsforslaget er foreslaaet at paabegynde 1. Paa denne Maade er det altsaa, at jeg forstaar de 12 større Skibe, som ere opførte i Lov-